

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nepřipuštění důkazu tajně pořízeným záznamem může vést k porušení práva na spravedlivý proces

Málokomu je zřejmé, kdy a za jakých podmínek může pořídit zvukový či obrazový záznam bez vědomí a bez souhlasu nahrávané osoby (dále jen „záznam“), natož zda lze takový záznam použít jako důkaz v občanském soudním řízení.[1] Ponechávám stranou zpravodajskou licenci ve smyslu § 89 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) a uvedenou problematiku rozvedu pouze z pohledu soukromé osoby, přičemž nastíním i praktické příklady z oblasti pracovního práva.

Právní úprava tajného pořizování záznamů

Nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Bez svolení člověka nelze narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život, pořizovat o tom záznamy či takové záznamy šířit. Ochrana soukromí, jež spočívá v právu člověka na nedotknutelnost vlastního soukromí a tomu odpovídající povinnosti ostatních zdržet se neoprávněných zásahů do něj, je součástí tzv. absolutních osobnostních práv.

Při pořizování záznamů nepochybně dochází ke střetu s těmito právy, která jsou garantována i na úrovni ústavní.[2] Nicméně ani tato práva nejsou neomezená. K jejich omezení lze přistoupit pouze v odůvodněných případech, přičemž je vždy třeba sledovat ochranu jiného základního práva.

Svolení nahrávané osoby není třeba v případě, kdy je záznam pořízen nebo použit na základě zákona k úřednímu účelu či při veřejném vystoupení osoby v záležitosti veřejného zájmu.[3] OZ mimo jiné umožňuje pořízení nebo použití záznamu s ohledem na výkon či ochranu jiných práv, a to zpravidla v řízení před orgánem veřejné moci a podle předpisů veřejného práva (např. v řízení před soudem dle zákona č. [99/1963 Sb., občanský soudní řád](#)).[4] Tento zákonný důvod k použití záznamu však nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.[5]

Kritéria připuštění tajného záznamu jako důkazu v občanském soudním řízení

Ve vztahu zaměstnavatele a zaměstnance je nezbytná spolehlivost a důvěra. Tyto vlastnosti však mnohdy v pracovněprávních vztazích absentují. V pocitu nejistoty pak někteří (zaměstnavatelé či zaměstnanci) přistoupí k tajnému pořízení záznamu (např. fotografie, záznamu telefonních hovorů), kterým se pokouší zachytit protiprávní jednání druhé strany. V případě, že jejich neshody vyústí v soudní spor, neváhají takový záznam předložit soudu jako důkaz za účelem prokázání svých tvrzení.

Dokazování prováděné soudem v občanském soudním řízení slouží ke zjištění skutkového stavu věci, na jehož základě soud rozhoduje o věci samé.[6] Účastníci řízení jsou ze zákona povinni označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Naproti tomu je soud oprávněn rozhodovat o tom, který z navrhovaných důkazů provede a který nikoli.[7]

Při hodnocení důkazů soud přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo a zkoumá, zda důkazy byly získány a provedeny způsobem odpovídajícím právním předpisům. **K nezákonným důkazům soud nepřihlédne.** Pokud by tak soud učinil, zatížil by tím řízení vadou, jež by mohla mít za následek

nesprávné rozhodnutí ve věci. Má-li být občanské soudní řízení jednou ze záruk spravedlnosti a práva, nelze připustit, aby při činnosti soudů docházelo k porušování jiných práv osob. Nejvyšší soud již dříve dospěl k závěru, že navrhne-li účastník občanského soudního řízení důkaz pořízený v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a jehož pořízením došlo k porušení práv jiné osoby, soud takový důkaz jako nepřipustný neprovede.[\[8\]](#)

Za určitých podmínek však tajně pořízený záznam jako důkaz v rámci soudního řízení použit lze. Základním kritériem pro rozhodnutí soudu o použitelnosti takového důkazu je **poměrování chráněných práv a zájmů, které se zde střetávají, a rozhodování o tom, který z nich je v daném případě převažující**. Svou roli zde hrají:

- a. okolnosti, za nichž byl záznam pořízen;
- b. význam právem chráněného zájmu, který je předmětem řízení;
- c. možnosti, které měl účastník uplatňující informace ze záznamu k dispozici k tomu, aby tyto informace získal jiným způsobem než za cenu porušení soukromí jiného.[\[9\]](#)

Nejvyšší soud ve svém nedávném rozhodnutí ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018, uvedl: „Vzhledem k tomu, že se jedná o výjimečný prostředek, jeho použití jako důkazu v občanském soudním řízení může připadat v úvahu pouze tam, kde má vést **k prokázání skutečnosti, kterou není možné prokázat jinak** (pomocí důkazů, které nezasahují do absolutních osobnostních práv dotčené osoby), a kde i další okolnosti případu vedou k závěru, že **nelze upřednostnit právo na ochranu osobnosti dotčené osoby před právem na spravedlivý proces** toho, komu je použití důkazu zvukovým či obrazovým záznamem týkajícím se této osoby nebo jejích projevů osobní povahy na prospěch.“ Tímto se nepochybně zvýšila možnost účastníka řízení na to, že důkaz tajně pořízeným záznamem bude v soudním řízení proveden a bude-li jeho obsah pro řízení relevantní, může vést k vydání příznivého rozhodnutí.

Důkaz tajně pořízeným záznamem připuštěn

Zaměstnanec pořídil audionahrávku bez vědomí nahrávané osoby. Nahrávka měla dosvědčovat, že mu byla dána výpověď z pracovního poměru nikoli pro zaměstnavatelem tvrzenou nadbytečnost a organizační změny, nýbrž pro kritiku ze strany **člena vedení** zaměstnavatele. Jelikož **nebylo žádného jiného přímého důkazu**, kterého by zaměstnanec mohl využít k prokázání svých tvrzení ohledně skutečného důvodu výpovědi, představovala nahrávka významný způsob, jak dospět ke zjištění skutkového stavu.

Ačkoliv nahrávaná osoba namítala nepřipustnost takové nahrávky z důvodu ochrany osobnosti, v řízení o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru nakonec převážila ochrana práva na spravedlivý proces bývalého zaměstnance a předmětná **nahrávka byla jako důkaz připuštěna**. Nahrávka navíc neobsahovala skutečnosti osobní povahy, ale pouze pracovní záležitosti. Nejvyšší soud již v minulosti judikoval, že rozhovory osob, k nimž dochází při výkonu povolání, zpravidla nemají charakter projevů osobní povahy, a tudíž důkaz záznamem takového hovoru není v občanském soudním řízení nepřipustný.[\[10\]](#)

Tento případ se dostal až k Ústavnímu soudu, který v nálezu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 1774/14, zdůraznil, že „**zásah do práva na soukromí osoby, jejíž mluvený projev je zaznamenán, je ospravedlnitelný zájmem na ochraně slabší strany právního vztahu, jíž hrozí závažná újma (včetně např. ztráty zaměstnání). Opatření jediného nebo klíčového důkazu touto cestou je analogické k jednání za podmínek krajní nouze či dovolené svépomoci.**“

Důkaz tajně pořízeným záznamem nepřipuštěn

Jiná byla situace, kdy si zaměstnavatel tajně nahrál jednání, na nichž měl zaměstnanec vyhrožovat zaměstnavateli poškozením jeho zájmů, pokud mu nebude zajištěno jiné lukrativní pracovní místo. Vzhledem k tomu, že podstatný obsah schůzek byl prokázán výsledkem svědků, kteří byli na předmětných jednání přítomni, nebylo za takovýchto okolností prolomeno právo zaměstnance na ochranu soukromí a důkaz záznamem v tomto řízení **připuštěn nebyl**.[\[11\]](#)

Závěr

Svévolné nahrávání druhých je nepochybně hrubým zásahem do jejich soukromí, nicméně zcela odlišně je třeba posuzovat případy, kdy jde o prostředek obrany oběti či slabší strany sporu. Občas tak mohou nastat situace, kdy ochrana soukromí bude muset ustoupit ochraně práva na spravedlivý proces.

Je tedy zřejmé, že má-li mít důkaz tajně pořízeným záznamem šanci na to, aby byl v soudním řízení proveden, je nezbytné posoudit splnění veškerých zákonem i judikaturou definovaných podmínek.

Mgr. Hana Šaročová,
advokátní koncipientka



[TOMAN & PARTNEŘI advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Trojanova 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: ak@iustitia.cz

[\[1\]](#) Článek se věnuje pouze občanskému soudnímu řízení. Přípustnost záznamů pořízených soukromými osobami jako důkazních prostředků se jinak posuzuje v řízení trestním a jinak v řízení správním.

[\[2\]](#) Dle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod platí: „Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.“ A dle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod platí: „Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.“

[\[3\]](#) Dle § 88 odst. 2 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, v platném znění.

[4] Dle § 88 odst. 1 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, v platném znění.

[5] Dle § 90 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, v platném znění.

[6] Dle § 153 odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád.

[7] Dle § 120 odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád.

[8] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 1998, sp. zn. [21 Cdo 1009/98](#).

[9] Nález Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014 sp. zn. [II. ÚS 1774/14](#).

[10] Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004, vyplývá: „Zvukový záznam zachycující projevy, ke kterým dochází při výkonu povolání, při obchodní či veřejné činnosti, zpravidla nelze považovat za zaznamenání projevu osobní povahy; důkaz takovým záznamem v občanském soudním řízení proto není nepřipustný. “

[11] Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Kdy kupní smlouva na nemovitost neobstojí před katastrem: pozor nejen na kupní cenu](#)
- [Elektronické hlasování v SVJ: Brzdí zákonodárce digitalizaci záměrně?](#)
- [Právní aspekty terapie psychedeliky](#)
- [Význam sportovních pravidel při posuzování odpovědnosti sportovců za sportovní úrazy](#)
- [Okamžité zrušení pracovního poměru učiněné z „opatrnosti“ zaměstnavatele ve světle judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Výroční zpráva ÚOOÚ za rok 2025: nové regulatorní priority v oblasti ochrany osobních údajů](#)
- [Vadné nařízení vlády č. 493/2025 Sb. a dopady fixace limitů drobných oprav na pronajímatele](#)
- [Nařízení PPWR: cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly](#)
- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)